

Dr. H. F. KOHLBRUGGE:

Een heerlijke belofte voor het nieuwe jaar

„Wie overwint, die zal alles beërven, en Ik zal zijn God zijn, en hij zal Mijn zoon zijn,,

Openb. 21 : 7 (volgens de door Kohlbrugge gebruikte vertaling van Luther)

Wij zijn gewoon, elkander een gelukkig nieuw jaar toe te wensen. Zo wens ik u dan ook een gelukkig nieuw jaar toe, u en mijzelf een jaar van nieuwe overvloedige genade, een jaar van de volle vertroosting uit den Hoge, van de volle maat van de Heilige Geest, een jaar, rijk aan ervaring van de wonderen van Gods trouw. Ik wens u van harte voor dit jaar, en ook mijzelf, toe: dat wij op geen enkele wijze de moed laten zinken. God de Here weet het immers wel, welke machten tegen ons zijn. Daarom geeft Hij ons ook zo'n heerlijke belofte. De overwinning wordt niet zo gemakkelijk behaald. Wereld, duivel, zonde en dood, bovendien allerlei lichamelijke en geestelijke nood, de duizendmaal duizend zwarte Moren (2 Kron. 14 : 9), kunnen het ons bang genoeg maken, zodat wij menigmaal innerlijk de nederlaag lijden en denken: er komt niets van terecht, ik kom om, ik ben reddeloos verloren; God hoort mijn gebed niet meer, Hij is doof voor mijn stem; Hij heeft Zijn oren toegestopt, Hij heeft mij verlaten; Hij bezoekt mij om mijn vroegere zonden; want zie, welk een leger zich tegen mij geleverd heeft! zij zullen mij levend verslinden! En daar rukken zij aan, wereld, zonde en nood met al hun macht en geweld! Zij hebben ons ter aarde geworpen en ons de voet op de nek gezet, en daar zeggen zij: „Waar is nu uw God, uw vaste Burcht, waarvan gij zo stoutmoedig gezongen hebt? Laat Hij u nu helpen, indien Hij een welgevallen in u heeft!” De ‘handen en voeten zijn doorgraven, de tong kleeft aan het gehemelte, en daar ligt de held Gods in het stof des doods neer, en alle macht, list en woede der hel valt op hem aan. -- Hoe? Zou hier nog overwinning mogelijk zijn? Wij winnen de slag juist dan, wanneer hij verloren is. Hij, die gezegd heeft: „*Het is geschied*”, heeft de slag immers reeds gewonnen. Hóé overwinnen wij echter? Met een schreeuw uit de diepte tot de God van ons leven, met de schreeuw: „In ons is geen kracht, maar onze ogen zien op U. Laat mij leven, opdat ik U love en Uw rechterhand mij helpe!” Overwinning is dáár, waar wij de overwinning niet opgeven, al is ook alles verloren. Overwinning is dáár, waar wij geloven, al is het ook midden in ons omgekomen-zijn, tóch geloven, alléén geloven, en God vasthouden bij Zijn woorden.

God wil het gelóóf om ons des te meer te verrassen met de heerlijkheid van Zijn overwinning. En wat wij menen niet te mogen doen, juist vanwege onze verdorvenheid, namelijk: gelóven, juist dat is het, wat God wil en wat Hij geeft. Laten wij daarom in het geloof volharden -- door alle bestrijding heen! Juist dan, wanneer alles verloren schijnt, en wij tóch geloven, gaat de belofte in vervulling en ondervinden wij, dat wij alles verkrijgen, zoals Hij dan ook gezegd heeft: „*Die zal alles beërven*”, dat is: die zal Mijn erfgenaam zijn en een mede-erfgenaam van Christus.

God zegt niet: hij verkrijgt de helft van Mijn Koninkrijk, maar: hij beërft alles. Hier zien wij, welk een welgevallen God in het gelóóf heeft, een welgevallen zó groot, dat wij de erfenis van alle dingen, alle heerschappij en heerlijkheid, die God heeft, zullen verkrijgen, als wij erbij blijven om niet met werken om te gaan, maar om te gelóven. Zó kunnen wij er wel vrede mee hebben, dat het ons hier ietwat moeilijk wordt. Laten wij slechts voortgaan met het „en tóch”. Duivel en wereld, nood en dood, kunnen ons niets ontnemen, en uiteindelijk verkrijgen wij alles, juist door zulke wegen heen, waarin wij hier niets bezitten.

Wat hindert het, of wij een korte tijd arm zijn, - belijd het: „Ik ben rijk”. Aangevochtene! ons staan eeuwige schatten te wachten. God zal Zich voor ons niet schamen, al zou de duivel ook tot Hem zeggen: „Schaamt Gij U voor zo'n ellendige niet?” - *God wil uw God zijn, gij, die, er kome wat komen wil, het tóch niet opgeeft te bidden: „Verlos mij van bloedschulden, o God, die mijn God en Heiland zij!”* God wil uw God zijn, zodat gij allerlei overvloed van macht en heerlijkheid zult hebben. En al zou de duivel in de hemel komen en zeggen: „Die behoort mij toe”, dan zal God zeggen: „Die moet gij hier laten, juist die is Mijn zoon, want hij heeft Mijn wil gedaan en alle gerechtigheid vervuld, hij heeft het gelóóf bewaard”.

Zo moge dan deze heerlijke belofte heel dit jaar dóór u een zon en schild, een borstwering en wapen zijn. Laat het eruit zien, zoals het wil, - mijn Christus laat ik niet los; ik moet er doorheen! Onder welke grafsteen ik ook lig, ik moet weer te voorschijn komen, en zolang ik eronder lig, ben ik tóch bij mijn God.

Geef dit geloof niet op: ik verkrijg, ik beërf alles; nog een korte, nog een korte tijd, dan begint het eeuwige jaar. - *God is mijn God, en ik ben Zijn kind.* Dat wil Hij voor de arme zondaar zijn, dat moet de arme zondaar voor Hem zijn, wat ook dood, zonde en wereld, duivel en hel ertegen inbrengen; ik schrijf het met mijn hand: „Gij zijt waarachtig, o mijn God en Heiland, Gij alleen heilig en genadig”.

Ik heb nog een laatste wens, en dat is deze: Houdt voor mij aan in het gebed, opdat het Woord zijn loop

moge hebben, vrij en ongehinderd, opdat het moge doorbreken als een stroom door elke tegenstand heen, en opdat ik in de kracht van mijn God u ook dit jaar moge blijven een medewerker van uw blijdschap, als een getrouw arbeider in de wijngaard des Heren.

Uit: **Licht und Recht**, Viertes Heft, Elberfeld 1891, S. 6, 16—19. Vertaald door Ds. D. van Heyst. De aangehaalde teksten zijn weergegeven naar de door Kohlbrugge gebruikte vertaling van Luther,